

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 17. decembra 2020*

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 1(3) – Člen 6(1) – Postopki predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47, drugi odstavek – Pravica do dostopa do neodvisnega in nepristranskega sodišča – Sistemske ali splošne pomanjkljivosti – Pojem ‚odreditveni pravosodni organ‘ – Upoštevanje dogodkov, nastalih po izdaji zadevnega evropskega naloga za prijetje – Obveznost izvršitvenega pravosodnega organa, da konkretno in natančno presodi, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za zadevno osebo v primeru njene predaje obstajala resnična nevarnost za kršitev njene pravice do poštenega sojenja“

V združenih zadevah C-354/20 PPU in C-412/20 PPU,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo Rechtbank Amsterdam (sodišče prve stopnje v Amsterdamu, Nizozemska) z odločbama z dne 31. julija in 3. septembra 2020, ki sta na Sodišče prispeli 31. julija in 3. septembra 2020, v postopkih v zvezi z izvršitvijo evropskih nalogov za prijetje, izdanih proti

L (C-354/20 PPU),

P (C-412/20 PPU),

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, R. Silva de Lapuerta, podpredsednica, J.-C. Bonichot, M. Vilaras (poročevalec), E. Regan, L. Bay Larsen, N. Piçarra in A. Kumin, predsedniki senata, T. von Danwitz, D. Šváby, S. Rodin, sodniki, K. Jürimäe, L. S. Rossi, sodnici, I. Jarukaitis in N. Jääskinen, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi predlogov Rechtbank Amsterdam (sodišče prve stopnje v Amsterdamu) z dne 31. julija in 3. septembra 2020, naj se predloga za sprejetje predhodne odločbe obravnavata po nujnem postopku v skladu s členom 107 Poslovnika Sodišča,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. oktobra 2020,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za osebo L M. A. C. de Bruijn in H. A. F. C. Tack, advocaten,

* Jezik postopka: nizozemščina.

- za osebo P T. E. Korff in T. Mustafazade, advocaten,
- za Openbaar Ministerie K. van der Schaft in C. L. E. McGivern,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in J. Langer, agenta,
- za belgijsko vlado (C-354/20 PPU) M. Van Regemorter in M. Jacobs, agentki,
- za Irsko J. Quaney, agentka, skupaj s C. Donnellyjem, BL,
- za poljsko vlado B. Majczyna, A. Dalkowska, J. Sawicka in S. Żyrek, agenti,
- za Evropsko komisijo P. Van Nuffel, J. Tomkin, K. Herrmann in S. Grünheid, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. novembra 2020

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 19(1) PEU, člena 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru izvršitve dveh evropskih nalogov za prijetje na Nizozemskem, pri čemer je v zadevi C-354/20 PPU nalog izdalo Sąd Okręgowy w Poznaniu (regionalno sodišče v Poznaniu, Poljska) 31. avgusta 2015 za namene kazenskega pregona zoper osebo L, v zadevi C-412/20 PPU pa Sąd Okręgowy w Sieradzu (regionalno sodišče v Sieradzu, Poljska) 26. maja 2020 za namene izvršitve zaporne kazni, na katero je bila obsojena oseba P.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 5, 6 in 10 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
  - „(5) Zastavljeni cilj [Evropske] [u]nije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.
  - (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.

[...]

(10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) [PEU] ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet [Evropske unije] na podlagi člena 7(1) [PEU] s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.“

4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [PEU].“

5 V členih 3, 4 in 4a navedenega okvirnega sklepa so naštetih razlogi za obvezno in fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje.

6 Člen 6 istega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev pristojnih pravosodnih organov“ določa:

„1. Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.

2. Izvršitveni pravosodni organ je pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje.

3. Vsaka država članica obvesti Generalni sekretariat Sveta, kateri sodni organ je pristojen po njenem pravu.“

7 Člen 15 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Odločitev o predaji“, določa:

„1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke, določene v členu 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten koristen podatek.“

Nizozemsko pravo

8 Okvirni sklep 2002/584 je bil v nizozemsko pravo prenesen z Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (zakon o izvajanju Okvirnega

sklepa Sveta Evropske unije o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami) z dne 29. aprila 2004 (Stb. 2004, št. 195), kakor je bil nazadnje spremenjen z zakonom z dne 22. februarja 2017 (Stb. 2017, št. 82).

Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-354/20 PPU

- 9 Officier van justitie (predstavnik državnega tožilstva, Nizozemska) je 7. februarja 2020 pri Rechtbank Amsterdam (sodišče prve stopnje v Amsterdamu, Nizozemska) vložil predlog za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki ga je 31. avgusta 2015 izdalo Sąd Okręgowy w Poznaniu (regionalno sodišče v Poznaniu).
- 10 Ta evropski nalog za prijetje se nanaša na prijetje in predajo osebe L, poljskega državljana, brez običajnega ali stalnega prebivališča na Nizozemskem, zaradi uvedbe kazenskega postopka zaradi trgovine s prepovedanimi drogami in posedovanja ponarejenih osebnih dokumentov.
- 11 Predložitveno sodišče je predlog za izvršitev navedenega evropskega naloga za prijetje preučilo na javni obravnavi 10. marca 2020. 24. marca 2020 je izreklo vmesno sodbo, s katero je prekinilo postopek, da bi lahko oseba L in državno tožilstvo predložila svoja pisna stališča o nedavnih dogodkih v zvezi s pravno državo na Poljskem ter njihovih posledicah v zvezi z obveznostmi tega sodišča, ki izhajajo iz sodbe z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586).
- 12 Predložitveno sodišče je na javni obravnavi 12. junija 2020 po predložitvi stališč osebe L in državnega tožilstva izreklo novo vmesno sodbo, s katero je državnemu tožilstvu predlagalo, naj pravosodnemu organu, ki je izdal zadevni evropski nalog za prijetje, postavi nekatera vprašanja. Zadnjenavedeni je na postavljena vprašanja odgovoril 25. junija in 7. julija 2020, razen na vprašanja, ki se nanašajo na Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (vrhovno sodišče, disciplinski senat, Poljska), v zvezi s katerimi je navedel, da se mora predložitveno sodišče obrniti neposredno na Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče).
- 13 Državno tožilstvo je na predlog predložitvenega sodišča pravosodnemu organu, ki je izdal zadevni evropski nalog za prijetje, ponovno postavilo vprašanje v zvezi z Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), prek Eurojusta pa tudi samemu Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), vendar odgovora nanj ni dobilo.
- 14 Predložitveno sodišče se sklicuje na več nedavnih dogodkov, zaradi katerih dvomi o neodvisnosti sodne oblasti na Poljskem, med katerimi so:
  - sodbi z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča) (C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982), in z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny (C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234);
  - sodba Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (vrhovno sodišče, senat za delovno pravo in pravo socialne varnosti) z dne 5. decembra 2019, v kateri je to sodišče, ki je odločalo o sporu, v katerem je bil vložen predlog za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-585/18, razsodilo, da Krajowa Rada Sądownictwa (nacionalni sodni svet, Poljska) v sedanji sestavi ni organ, ki je nepristranski in neodvisen od zakonodajne in izvršilne oblasti;
  - tožba zaradi neizpolnitve obveznosti, ki jo je Evropska komisija vložila proti Republiki Poljski (zadeva C-791/19), in sklep Sodišča z dne 8. aprila 2020, Komisija/Poljska (C-791/19 R, EU:C:2020:277);

- nov zakon o pravosodnem sistemu, ki ga je Republika Poljska sprejela 20. decembra 2019 in je začel veljati 14. februarja 2020, na podlagi katerega je Komisija 29. aprila 2020 začela postopek za ugotavljanje kršitev in je tej državi članici poslala pisni opomin glede tega novega zakona, in
  - izvedba obravnave 9. junija 2020 pred Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (vrhovno sodišče, disciplinski senat) v zvezi z odvzemom kazenske imunitete poljskemu sodniku in izrek sodbe istega dne.
- 15 Predložitveno sodišče na podlagi zlasti teh novih elementov meni, da neodvisnost poljskih sodišč, vključno s sodiščem, ki je izdalo evropski nalog za prijetje iz postopka v glavni stvari, ni zajamčena. Po mnenju predložitvenega sodišča namreč obstaja nevarnost, da bo zoper poljske sodnike uveden disciplinski postopek pred organom, katerega neodvisnost ni zajamčena, zlasti če bi ti sodniki presojali, ali sodnik ali sodišče ponuja jamstva neodvisnosti, ki jih zahteva pravo Unije.
- 16 Po mnenju predložitvenega sodišča se, na prvem mestu, postavlja vprašanje, ali pravo Unije nasprotuje temu, da izvršitveni pravosodni organ izvrši evropski nalog za prijetje, ki ga je izdal odreditveni pravosodni organ, katerega neodvisnost glede na dogodke, ki so nastali po izdaji tega naloga za prijetje, ni več zajamčena.
- 17 Predložitveno sodišče v zvezi s tem meni, da iz sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 74) izhaja, da čeprav je organ, ki je izdal evropski nalog za prijetje, sodnik ali sodišče, mora biti ta organ sposoben izvršitvenemu pravosodnemu organu zagotoviti, da pri opravljanju svojih funkcij v zvezi z izdajo takega naloga za prijetje deluje neodvisno. Poleg tega predložitveno sodišče meni, da mora sodišče, ki je izdalo evropski nalog za prijetje, to zahtevo izpolnjevati tudi po izdaji tega naloga za prijetje, ker je lahko pozvano k izpolnitvi nalog, ki so neločljivo povezane z izdajo evropskega naloga za prijetje, kot je zagotovitev dodatnih informacij v smislu člena 15(2) in (3) Okvirnega sklepa 2002/584 ali jamstva glede pogojev pripora ali sprejema predane osebe. Vendar naj Sodišče še ne bi odločalo o vprašanju, ali mora izvršitveni pravosodni organ izvršiti evropski nalog za prijetje, ki ga je izdal odreditveni pravosodni organ, ki naj ne bi več izpolnjeval zahtev po učinkovitem sodnem varstvu.
- 18 Na drugem mestu, če bi bil odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje nikalen, predložitveno sodišče poudarja, da je iz nedavnih dogodkov, navedenih v točki 14 te sodbe, razvidno, da obstajajo sistemske in splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo poljske sodne oblasti, tako da pravica do neodvisnega sodišča ni več zajamčena za nikogar, ki bi se moral zglasiti pred poljskim sodiščem. Zato naj bi se postavljalo vprašanje, ali sama taka ugotovitev zadostuje za utemeljitev neizvršitve evropskega naloga za prijetje, ne da bi bilo treba, kot zahteva sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 79), preučiti osebne razmere osebe, za katero je bil izdan tak nalog za prijetje.
- 19 Po mnenju predložitvenega sodišča je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno ne glede na to sodbo, ki naj se namreč ne bi nanašala na primere, v katerih so sistemske in splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti take, da zakonodaja odreditvene države članice ne jamči več te neodvisnosti.
- 20 Na tretjem mestu, če bi bil odgovor na drugo vprašanje nikalen, predložitveno sodišče poudarja, da je, čeprav ni bilo odgovorjeno na vprašanje, postavljeno pravosodnemu organu, ki je izdal evropski nalog za prijetje iz postopka v glavni stvari, v zvezi s Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (vrhovno sodišče, disciplinski senat), iz drugih virov seznanjeno, da je zadnjenavedeno tudi po sprejetju sklepa Sodišča z dne 8. aprila 2020, Komisija/Poljska (C-791/19 R, EU:C:2020:277), še naprej odločalo o zadevah v zvezi s poljskimi sodniki. Predložitveno sodišče se v teh okoliščinah sprašuje, ali ta ugotovitev zadostuje za sklepanje, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za osebo, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, obstajala resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja, čeprav na podlagi njenih osebnih

razmer, narave kaznivih dejanj, zaradi katerih je kazensko preganjana, in dejanskega okvira, na katerem temelji izdaja naloga za prijetje, ni mogoče domnevati, da bo izvršilna ali zakonodajna veja oblasti izvajala pritiske na sodišča odreditvene države članice, da bi vplivala na kazenski postopek, uveden zoper to osebo. Po njegovem mnenju je treba tudi na to vprašanje odgovoriti pritrdilno.

21 V teh okoliščinah je Rechtbank Amsterdam (sodišče prve stopnje v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali Okvirni sklep [2002/584], člen 19(1), drugi pododstavek, PEU in/ali člen 47, drugi odstavek, Listine nasprotujejo temu, da izvršitveni pravosodni organ predloži v izvršitev [evropski nalog za prijetje], ki ga je izdalo sodišče, kadar se nacionalno pravo odreditvene države članice po izdaji [evropskega naloga za prijetje] tako spremeni, da sodišče ne izpolnjuje več zahtev po učinkovitem sodnem varstvu, ker s to zakonodajo ni več zajamčena neodvisnost tega sodišča?

2. Ali Okvirni sklep [2002/584] in člen 47, drugi odstavek, Listine nasprotujeta temu, da izvršitveni pravosodni organ predloži v izvršitev [evropski nalog za prijetje], če je ugotovil, da v odreditveni državi članici obstaja resnična nevarnost za kršitev temeljne pravice vsakega osumljenca – in torej tudi zahtevane osebe – do neodvisnega sodišča ne glede na to, katera sodišča te države članice so pristojna za postopke, ki bodo vodeni zoper zahtevano osebo, in ne glede na osebne razmere zahtevane osebe, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerih je utemeljen [evropski nalog za prijetje], ta resnična nevarnost pa je povezana z dejstvom, da zaradi sistemskih in splošnih pomanjkljivosti sodišča odreditvene države članice niso več neodvisna?

3. Ali Okvirni sklep [2002/584] in člen 47, drugi odstavek, Listine resnično nasprotujeta temu, da izvršitveni pravosodni organ predloži v izvršitev [evropski nalog za prijetje], če je ugotovil, da:

- v odreditveni državi članici obstaja resnična nevarnost za kršitev temeljne pravice vsakega osumljenca do poštenega sojenja, ta nevarnost pa je povezana s sistemskimi ali splošnimi pomanjkljivostmi, ki se nanašajo na neodvisnost sodne oblasti v tej državi članici,
- zaradi česar te sistemske in splošne pomanjkljivosti ne le lahko imajo negativne posledice, ampak dejansko imajo negativne posledice za sodišča te države članice, ki so pristojna za postopke, ki se bodo vodili zoper zahtevano osebo, in
- zato obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za zahtevano osebo obstajala resnična nevarnost, da bo kršena njena temeljna pravica do neodvisnega sodišča in zato bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja,

čeprav zahtevana oseba ne glede na te sistemske in splošne pomanjkljivosti ni navedla posebne zaskrbljenosti in čeprav osebne razmere zahtevane osebe, narava kaznivih dejanj, zaradi katerih je kazensko preganjana, in okvir, na katerih je utemeljen [evropski nalog za prijetje], ne glede na te sistemske in splošne pomanjkljivosti ne vzbujajo bojazni, da bo prišlo do konkretnih pritiskov ali vplivanja na njen kazenski postopek s strani izvršilne in/ali zakonodajne veje oblasti?“

Zadeva C-412/20 PPU

22 Državno tožilstvo je 23. junija 2020 pri Rechtbank Amsterdam (sodišče prve stopnje v Amsterdamu) vložilo predlog za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki ga je 26. maja 2020 izdalo Sąd Okręgowy w Sieradzu (regionalno sodišče v Sieradzu).

- 23 Ta evropski nalog za prijetje se nanaša na prijetje in predajo osebe P za namene izvršitve preostanka zaporne kazni, na katero je bila ta oseba obsojena s sodbo Sąd rejonowy w Wieluniu (občinsko sodišče v Wieluniu, Poljska) z dne 18. julija 2019. Predložitveno sodišče navaja, da je bila oseba P obsojena zaradi različnih dejanj grožnje in telesne poškodbe, ki jih je vse storila v petih letih po prestani zaporni kazni najmanj šestih mesecev, ki ji je bila naložena za podobna kazniva dejanja.
- 24 Predložitveno sodišče se sklicuje na razloge, navedene v predlogu za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-354/20 PPU. Pojasnjuje, da mora po njegovem mnenju sodišče, ki izda evropski nalog za prijetje, izpolnjevati pogoje, potrebne za zagotavljanje učinkovitega sodnega varstva, tako v primeru predaje zahtevane osebe za namene kazenskega pregona kot tudi v primeru predaje za izvršitev zaporne kazni. Predložitveno sodišče dodaja, da je bil v zadevi C-412/20 PPU evropski nalog za prijetje iz postopka v glavni stvari izdan po nedavnih dogodkih, omenjenih v točki 14 te sodbe.
- 25 V teh okoliščinah je Rechtbank Amsterdam (sodišče prve stopnje v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali Okvirni sklep [2002/584], člen 19(1), drugi pododstavek, [PEU] in/ali člen 47, drugi odstavek, [Listine] nasprotujejo temu, da izvršitveni pravosodni organ predloži v izvršitev evropski nalog za prijetje, ki ga je izdalo sodišče, kadar to sodišče ne izpolnjuje in že v času izdaje evropskega naloga za prijetje ni več izpolnjevalo zahtev po učinkovitem sodnem varstvu, ker z zakonodajo odreditvene države članice ni zajamčena in že v času izdaje evropskega naloga za prijetje ni bila več zajamčena neodvisnost tega sodišča?“

Postopek pred Sodiščem

- 26 Predložitveno sodišče je predlagalo uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja iz člena 107 Poslovnika Sodišča. V utemeljitev svojih predlogov je navedlo dejstvo, da je trenutno tako osebi L kot tudi osebi P odvzeta prostost.
- 27 Na prvem mestu je treba navesti, da se ta predloga za predhodno odločanje nanašata zlasti na razlago Okvirnega sklepa 2002/584, ki spada na področja iz naslova V tretjega dela Pogodbe DEU, ki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice. Zato se zanj lahko uporabi nujni postopek predhodnega odločanja.
- 28 Na drugem mestu je treba v skladu s sodno prakso Sodišča upoštevati okoliščino, da je osebi, na katero se nanaša zadeva v glavni stvari, trenutno odvzeta prostost in da je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 29 Ukrep pripora osebe L je bil namreč v skladu s pojasnili predložitvenega sodišča odrejen v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zoper njo. Glede osebe P je predložitveno sodišče sicer navedlo, da je bila, ko je v zadevi C-412/20 PPU pri Sodišču vložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe, še v priporu za izvršitev kazni zavora, ki jo je naložilo nizozemsko sodišče, vendar je tudi pojasnilo, da naj bi ta pripor prenehal 20. oktobra 2020 in da naj bi za osebo P naslednji dan nastopil pripor za namene izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper njo.
- 30 V teh okoliščinah je četrti senat Sodišča na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca 12. avgusta oziroma 10. septembra 2020 odločil, da se ugodi predlogoma predložitvenega sodišča, naj se predloga za sprejetje predhodne odločbe obravnavata po nujnem postopku predhodnega odločanja.
- 31 Poleg tega je odločil, da se zadevi C-354/20 PPU in C-412/20 PPU vrneta Sodišču za namene njune predodelitve velikemu senatu.

- 32 Zadevi C-354/20 PPU in C-412/20 PPU sta bili zaradi svoje povezanosti s sklepom Sodišča z dne 15. septembra 2020 združeni za namene ustnega postopka in izdaje sodbe.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 33 Predložitveno sodišče želi z vprašanji v teh dveh zadevah, ki jih je treba preučiti skupaj, v bistvu izvedeti, ali je treba člena 6(1) in 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, razpolaga z elementi, ki kažejo na sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v državi članici izdaje tega naloga za prijetje, ki so obstajale v času izdaje tega naloga ali so nastale po njegovi izdaji, lahko ta organ sodišču, ki je izdalo navedeni nalog za prijetje, zavrne status „odreditvenega pravosodnega organa“ in lahko domneva, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za to osebo v primeru njene predaje zadnjenavedeni državi članici obstajala resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja, zagotovljene s členom 47, drugi odstavek, Listine, ne da opravi konkretno in natančno presojo, pri kateri bi upošteval zlasti osebne razmere navedene osebe, naravo zadevnega kaznivega dejanja in dejanski okvir, na katerem je utemeljena izdaja sklepa.
- 34 Za odgovor na postavljena vprašanja je treba, na prvem mestu, ugotoviti, ali je treba člen 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ sodišču, ki je izdalo evropski nalog za prijetje, zavrne status „odreditvenega pravosodnega organa“ v smislu te določbe samo zato, ker razpolaga z elementi, ki kažejo na sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, ki so obstajale v času izdaje tega naloga za prijetje ali so nastale po njegovi izdaji.
- 35 V zvezi s tem je treba opozoriti, da sta načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami in načelo medsebojnega priznavanja, ki temelji na medsebojnem zaupanju med državami članicami, v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, z načelom vzajemnega zaupanja zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice se od vsake države članice zahteva, naj, razen v izrednih okoliščinah, šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (mnenje 2/13 z dne 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, točka 191, in sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 43).
- 36 Zlasti v zvezi z Okvirnim sklepom 2002/584, iz njegove uvodne izjave 6 izhaja, da je evropski nalog za prijetje, ki ga uvaja, „na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja“. Kot je poudarilo Sodišče, je to načelo uporabljeno v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, v katerem je izraženo pravilo, da morajo države članice izvršiti vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 41).
- 37 Iz tega sledi, da izvršitveni pravosodni organi lahko načeloma zavrnejo izvršitev takega naloga samo iz taksativno naštetih razlogov za neizvršitev, določenih z Okvirnim sklepom 2002/584, za izvršitev evropskega naloga za prijetje pa se lahko določi le kateri od pogojev, ki so izčrpno naštetih v členu 5 tega okvirnega sklepa. Zato je, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev izvršitve določena kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 41 in navedena sodna praksa).

- 38 Vendar se z načelom medsebojnega priznavanja zahteva, da je treba v skladu z določbami Okvirnega sklepa 2002/584 izvršiti samo evropske naloge za prijete v smislu člena 1(1) tega sklepa, kar zahteva, da tak nalog, ki je v tej določbi opredeljen kot „sodna odločba“, izda „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) tega okvirnega sklepa (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 46 in navedena sodna praksa). Zadnje navedeni pojem pomeni, da zadevni organ deluje neodvisno pri opravljanju svojih funkcij v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijete (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točki 74 in 88).
- 39 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je zahteva po neodvisnosti sodišč bistvena vsebina temeljne pravice do poštenega sojenja, ki ima poglobljen pomen kot garant varstva vseh pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, in ohranitve skupnih vrednot držav članic, ki so navedene v členu 2 PEU, zlasti vrednote pravne države (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 48).
- 40 V teh okoliščinah mora vsaka država članica za zagotovitev polne uporabe načel vzajemnega zaupanja in medsebojnega priznavanja, na katerih temelji delovanje mehanizma evropskega naloga za prijete, uvedene z Okvirnim sklepom 2002/584, zagotoviti pod končnim nadzorom Sodišča, da se ohrani neodvisnost njene sodne oblasti, tako da se vzdrži vseh ukrepov, ki bi jo lahko ogrozili.
- 41 Vendar izvršitveni pravosodni organ, ki razpolaga z elementi, ki kažejo na sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, ki so obstajale v času izdaje zadevnega evropskega naloga za prijete ali so nastale po njegovi izdaji, ne sme zavrtniti statusa „odreditvenega pravosodnega organa“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 vsakemu sodniku ali sodišču te države članice, ki po naravi deluje popolnoma neodvisno od izvršilne oblasti.
- 42 Obstoj takih pomanjkljivosti namreč ne vpliva nujno na vse odločitve, ki bi jih sodišča navedene države članice morale sprejeti v vsakem posameznem primeru.
- 43 Z nasprotno razlago bi prišlo do razširitve omejitev, dovoljenih pri načelih vzajemnega zaupanja in medsebojnega priznavanja, prek „izjemnih okoliščin“ v smislu sodne prakse, navedene v točki 35 te sodbe, kar bi privedlo do splošne izključitve uporaba teh načel v okviru evropskih nalogov za prijete, ki jih izdajo sodišča države članice, v kateri so ugotovljene te pomanjkljivosti.
- 44 Poleg tega bi pomenila, da nobenega sodišča te države članice ne bi bilo mogoče več šteti za „sodišče“ za namene uporabe drugih določb prava Unije, zlasti člena 267 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točki 38 in 43).
- 45 Spoznanja, ki izhajajo iz sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ki jo je navedlo predložitveno sodišče, ne morejo omajati zgornjih premislekov.
- 46 Sodišče je namreč v tej sodbi najprej opozorilo, da izraz „pravosodni organ“ iz člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 ni omejen zgolj na sodnike ali sodišča katere od držav članic, ampak ga je treba razumeti tako, da širše zajema organe, ki v tej državi članici sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti v kazenskih zadevah, v nasprotju, med drugim, z ministrstvi ali službami policije, ki so del izvršilne veje oblasti (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 50).
- 47 Sodišče je nato menilo, da mora biti odreditveni pravosodni organ sposoben izvršitvenemu pravosodnemu organu zagotoviti, da glede na jamstva, ki jih zagotavlja pravni sistem odreditvene države članice, deluje neodvisno pri opravljanju svojih funkcij v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijete. Pojasnilo je, da ta neodvisnost zahteva, da obstajajo statusna in organizacijska pravila, ki

zagotavljajo, da odreditveni pravosodni organ v okviru sprejetja odločitve o izdaji takega naloga za prijetje ni izpostavljen kakršnemu koli tveganju, da bo zlasti podrejen posameznim navodilom izvršilne veje oblasti (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 74).

- 48 Sodišče je tako razsodilo, da državni tožilstvi iz zadev, v katerih je bila izrečena ta sodba, nista izpolnjevali zahteve po neodvisnosti, ki je neločljivo povezana s pojmom „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, ne na podlagi dokazov o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti države članice, katere del sta ti državni tožilstvi, ampak zaradi statusnih in organizacijskih pravil, ki jih je ta država članica sprejela v okviru svoje procesne avtonomije in zaradi katerih sta bili navedeni tožilstvi v razmerju pravne podrejenosti do izvršilne veje oblasti in torej izpostavljeni tveganju, da bodo nanju v okviru sprejetja odločitve v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje naslovljeni posamezni ukazi ali navodila te veje oblasti.
- 49 V Uniji, ki temelji na pravni državi, zahteva po neodvisnosti sodišč izključuje, da bi ta lahko bila s komer koli hierarhično povezana ali mu podrejena in da bi lahko od kogar koli prejela ukaze ali navodila (glej v tem smislu sodbe z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 44; z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 63, in z dne 21. januarja 2020, Banco de Santander, C-274/14, EU:C:2020:17, točka 57).
- 50 V teh okoliščinah iz sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ni mogoče sklepati, da lahko sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, ne glede na to, kako resne so, same po sebi zadostujejo za to, da lahko izvršitveni pravosodni organ šteje, da vsa sodišča te države članice niso zajeta s pojmom „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584.
- 51 Na drugem mestu je treba ugotoviti, ali je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, razpolaga z elementi, ki kažejo na resnično nevarnost kršitve temeljne pravice do poštenega sojenja, zagotovljene s členom 47, drugi odstavek, Listine, zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, lahko domneva, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za to osebo v primeru predaje zadnjenavedeni državi članici obstajala taka nevarnost, ne da bi opravil konkretno in natančno presojo, pri kateri bi upošteval zlasti osebne razmere navedene osebe, naravo zadevnega kaznivega dejanja in dejanski okvir, na katerem je utemeljena izdaja tega sklepa.
- 52 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče v sodbi z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 79), razsodilo, da je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega postopka, razpolaga z elementi – kakršni so tisti iz obrazloženega predloga Komisije, sprejetega na podlagi člena 7(1) PEU – ki kažejo na obstoj resnične nevarnosti, da bo kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine, zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, mora navedeni organ konkretno in natančno presoditi, ali – glede na osebne razmere te osebe, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerem je utemeljena izdaja evropskega naloga za prijetje, ter ob upoštevanju informacij, ki jih je predložila ta država članica na podlagi člena 15(2) tega okvirnega sklepa – obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za navedeno osebo v primeru predaje zadnjenavedeni državi članici obstaja taka nevarnost.

- 53 Iz tega izhaja, da se za možnost zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, kot je razložen v tej sodbi, predvideva preizkus v dveh fazah.
- 54 V okviru prve faze mora pravosodni organ, ki naj bi izvršil zadevni evropski nalog za prijetje, ugotoviti, ali obstajajo objektivni, zanesljivi, natančni in ustrezno posodobljeni elementi, ki dokazujejo obstoj resnične nevarnosti za kršitev temeljne pravice do poštenega sojenja, zagotovljene s členom 47, drugi odstavek, Listine, zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 61).
- 55 V okviru druge faze mora ta organ konkretno in natančno presoditi, kakšen je lahko vpliv teh pomanjkljivosti na ravni sodišč te države članice, ki so pristojna za vodenje postopkov zoper zahtevano osebo, in ali – glede na osebne razmere te osebe, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerem je utemeljena izdaja tega naloga za prijetje, ter ob upoštevanju informacij, ki jih je morebiti predložila navedena država članica na podlagi člena 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584 – obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za navedeno osebo v primeru predaje zadnjenavedeni državi članici obstaja taka nevarnost (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točke od 74 do 77).
- 56 Poudariti je treba, da, kot je bilo navedeno v točkah od 53 do 55 te sodbe, obe fazi tega preizkusa vključujeta analizo informacij, pridobljenih na podlagi različnih meril, tako da se ne smeta zamenjevati.
- 57 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se, kot izhaja iz uvodne izjave 10 Okvirnega sklepa 2002/584, izvajanje mehanizma evropskega naloga za prijetje lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 2 PEU ene od držav članic, med katerimi je načelo pravne države, ki jih ugotovi Evropski svet na podlagi člena 7(2) PEU s posledicami, navedenimi v odstavku 3 istega člena.
- 58 Sodišče je tako presodilo, da bi moral izvršitveni pravosodni organ samo v primeru, da bi Evropski svet sprejel sklep, kakršen je ta iz prejšnje točke, po čemer bi Svet zaustavil uporabo Okvirnega sklepa 2002/584 glede zadevne države članice, samodejno zavrniti izvršitev vsakega evropskega naloga za prijetje, ki bi ga izdala navedena država članica, ne da bi mu bilo treba opraviti kakršno koli konkretno presojo v zvezi z resnično nevarnostjo za zadevno osebo, da bi bilo poseženo v bistveno vsebino njene temeljne pravice do poštenega sojenja (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 72).
- 59 Priznavanje, da je mogoče na podlagi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, ne glede na to, kako resne so, domnevati, da v zvezi z osebo, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da v primeru njene predaje tej državi članici obstaja resnična nevarnost, da bo kršena njena temeljna pravica do poštenega sojenja, kar bi upravičilo neizvršitev tega naloga za prijetje, bi privedlo do samodejne zavrnitve izvršitve vseh nalogov za prijetje, ki jih izda navedena država članica, in s tem do *de facto* zaustavitve izvajanja mehanizma evropskega naloga za prijetje v zvezi s to državo članico, čeprav Evropski svet in Svet nista sprejela sklepov, opisanih v prejšnji točki.
- 60 Čeprav mora posledično ob neobstoju takih sklepov ugotovitev pravosodnega organa, ki naj bi izvršil evropski nalog za prijetje, da obstajajo elementi, ki kažejo na sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici ali na poslabšanje takih pomanjkljivosti, ta organ spodbuditi k pazljivosti, kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 76 sklepnih predlogov, pa se ta ne more opreti samo na to ugotovitev, da ne bi izvedel druge faze preizkusa, navedenega v točkah od 53 do 55 te sodbe.

- 61 V okviru druge faze mora namreč ta organ, po potrebi z vidika takega poslabšanja, presoditi, ali glede na osebne razmere osebe, katere predaja se zahteva z zadevnim evropskim nalogom za prijetje, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerem je utemeljena izdaja tega naloga za prijetje, kot so izjave javnih organov, ki lahko posegajo v obravnavo posameznega primera, ter ob upoštevanju informacij, ki naj bi mu jih predložil odreditveni pravosodni organ na podlagi člena 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584, obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za navedeno osebo po predaji odreditveni državi članici obstajala resnična nevarnost, da bo kršena njena pravica do poštenega sojenja. V takem primeru izvršitveni pravosodni organ ne sme na podlagi člena 1(3) tega okvirnega sklepa izvršiti zadevnega evropskega naloga za prijetje. V nasprotnem primeru pa ga mora izvršiti v skladu s splošno obveznostjo iz člena 1(2) navedenega okvirnega sklepa.
- 62 V zvezi s tem je treba še dodati, da je namen mehanizma evropskega naloga za prijetje zlasti boj proti nekaznovanosti zahtevane osebe, ki se nahaja na drugem ozemlju, kot je to, na katerem je domnevno storila kaznivo dejanje (glej v tem smislu sodbo z dne 6. decembra 2018, IK (Izvršitev dodatne kazni), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, točka 39).
- 63 Ta cilj nasprotuje razlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, v skladu s katero obstoj oziroma poslabšanje sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v državi članici sam po sebi zadostuje za utemeljitev zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdal pravosodni organ te države članice.
- 64 Taka razlaga bi namreč povzročila večje tveganje za nekaznovanost oseb, ki so po izrečni obsodilni sodbi ali po tem, ko so bile osumljene kaznivega dejanja, na begu pred zakonom, čeprav ne bi obstajali elementi v zvezi z osebnimi razmerami teh oseb, na podlagi katerih bi bilo mogoče šteti, da bo za njih v primeru predaje državi članici, ki je izdala zadevni evropski nalog za prijetje, obstajala resnična nevarnost kršitve njihove temeljne pravice do poštenega sojenja.
- 65 V zvezi z vprašanjem, ali mora izvršitveni pravosodni organ po potrebi upoštevati sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, ki bi nastale po izdaji evropskega naloga za prijetje, katerega izvršitev se zahteva, je treba opozoriti, da člen 1(1) Okvirnega sklepa 2002/584 določa, da lahko država članica evropski nalog za prijetje izda z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice tako zaradi uvedbe kazenskega postopka kot tudi zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.
- 66 Če država članica evropski nalog za prijetje izda z namenom predaje zahtevane osebe zaradi uvedbe kazenskega postopka, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari v zadevi C-354/20 PPU, mora izvršitveni pravosodni organ, da konkretno in natančno presodi, ali v okoliščinah obravnavanega primera obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za navedeno osebo po tej predaji obstajala resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja, preučiti zlasti, kakšen je lahko vpliv sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici na ravni sodišč te države članice, ki bodo pristojna za vodenje postopkov zoper navedeno osebo (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točki 68 in 74). Ta preučitev zato zahteva upoštevanje vpliva takih pomanjkljivosti, ki bi nastale po izdaji zadevnega evropskega naloga za prijetje.
- 67 To velja tudi v primeru, če država članica izda evropski nalog za prijetje z namenom predaje zahtevane osebe zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, kadar bo proti njej po njeni morebitni predaji uveden nov sodni postopek zaradi vložitve pritožbe zoper izvršitev te kazni ali tega ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, oziroma pritožbe zoper sodno odločbo, katere izvršitev je predmet tega evropskega naloga za prijetje.

- 68 Vendar mora v drugem primeru izvršitveni pravosodni organ tudi preučiti, koliko so sistemske ali splošne pomanjkljivosti, ki so obstajale v odreditveni državi članici v času izdaje evropskega naloga za prijetje, v okoliščinah obravnavane zadeve vplivale na neodvisnost sodišča te države članice, ki je izreklo kazen zavora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, katerih izvršitev je predmet tega evropskega naloga za prijetje.
- 69 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člena 6(1) in 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, razpolaga z elementi, ki kažejo na sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v državi članici, ki je izdala ta nalog za prijetje, ki so obstajale v času njegove izdaje ali so se pojavile po njegovi izdaji, ta organ sodišču, ki je izdalo navedeni nalog za prijetje, ne sme zavriniti statusa „odreditvenega pravosodnega organa“ in ne sme domnevati, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za to osebo v primeru njene predaje zadnjenavedeni državi članici obstajala resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja, zagotovljene s členom 47, drugi odstavek, Listine, ne da bi opravil konkretno in natančno presojo, pri kateri bi upošteval zlasti osebne razmere navedene osebe, naravo zadevnega kaznivega dejanja in dejanski okvir, na katerem temelji navedena izdaja, kot so izjave javnih organov, ki lahko posegajo v obravnavo posameznega primera.

Stroški

- 70 Ker je ta postopek za stranki v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški navedenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Člen 6(1) in člen 1(3) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, razpolaga z elementi, ki kažejo na sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v državi članici, ki je izdala ta nalog za prijetje, ki so obstajale v času njegove izdaje ali so nastale po njegovi izdaji, ta organ sodišču, ki je izdalo navedeni nalog za prijetje, ne sme zavriniti statusa „odreditvenega pravosodnega organa“ in ne sme domnevati, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za to osebo v primeru njene predaje zadnjenavedeni državi članici obstajala resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja, zagotovljene s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ne da bi opravil konkretno in natančno presojo, pri kateri bi upošteval zlasti osebne razmere navedene osebe, naravo zadevnega kaznivega dejanja in dejanski okvir, na katerem temelji navedena izdaja, kot so izjave javnih organov, ki lahko posegajo v obravnavo posameznega primera.

Podpisi